

Ако ли захване пакъ да вика изъ гората други нѣкой таласъмъ, то ще знайге, че той е неговъ братъ.

Учителтъ имъ разказа живота на тази нощна граблива птица: съ какво се храни, какъ издава грозенъ гласъ — бу — у, бу — у! Какъ цѣлъ день се крие изъ храсталака, а нощъ излиза да си търси храна и прочее.

И прѣстанаха вече да се боятъ селянитѣ, а дѣцата пакъ захванаха съ радостъ да ходятъ въ обичната тѣмъ гора.

Прѣведе: Ц. Калчевъ.

ДВѢТѢ СЕСТРИЧЕТА.

ара и Славка сж двѣ сестричета; едната е въ IV отдѣление, а другата — въ III.

По-голѣмата отъ тѣхъ — Мара е винъги засмѣна, а по-малката — Славка — напротивъ, всѣкога е замислена и *сериозна*. Мара макаръ и да е весела и засмѣна, но тя никога не употребява смѣха си, като присмѣлул-

китѣ — да се присмива на другаркитѣ си. Не, тя изразява своя смѣхъ само съ една приятна усмивка, и то, когато забѣлѣжи радостъ у своитѣ другарки; заради това я виждаме да се радва тогасъ, когато се радватъ и другаркитѣ ѝ.